

Prelaadi kiri (juuni 2012)

Piiskop Echevarria vaatleb oma juunikuu kirjas liturgilisi pidupäevi. Ta ütleb, et need on heaks põhjuseks, et Jeesusega rohkem ja intensiivsemalt suhelda.

07.06.2012

Armsaimad: hoidku Jeesus minu tütreid ja poegi.

Mõned päevad tagasi pühitsesime me Nelipühi, milleks olime valmistunud koos Maarja, Jeesuse Emaga[1], et

Püha Vaime meie hinge uue eluaseme rajaks. Pärast seda algas taas liturgiliselt vaadates ajajärk, mis sarnaneb meie maisele teekonnale. Jumalik abi, mille Kristus Isa rüpest saatis, juhib meie pilgu eesmärgile, mille poole me kõik pürgime; igavene elu Jumalas, lõputust õndsusest osasaamine. Meie Isa rääkis alati, et Opus Dei on oma liikmete jaoks nagu Taeva peegeldus ja palus tungivalt, et seda teed käidaks truult, päevast-päeva, ka raskematel eluperioodidel.

Järgmisel pühapäeval kutsub liturgia meid Pühima Kolmainsuse saladusi pidulikult vaatlema, sest vaatamata meie elu muutlikkusele ei saa me unustada, et meie eesmärgiks on üks Jumal kolmes isikus, kelle lõplik valitsemine ja nautimine meid elu lõpul ootab. Valmistugem selleks pühaks nii hästi kui võimalik. Vastavalt vanale kirikutraditsioonile kutsub püha Josemaria meid järgneva kolme päeva jooksul Opus

Dei keskustes *Trisagium Angelicum* `i palvetama.

Selle kaudu ühineme me kiituses, tänus ja ülistuspalves, mida inglid ja taeva pühakud lakkamatult Ühe ja samal ajal Kolmainu Jumala ette toovad. Kõik, kellel oli võimalik seda palvet koos meie Isaga tema eluajal palvetada, võivad tunnistada, kui suure rõõmuga kordas ta üheksa korda järjest seda kiituselaulu kolme jumaliku Isiku auks. *Tibi laus, Tibi glória, Tibi gratiárum áctio in sæcula sempitérna, o Beáta Trínitas!* Nii hüüame me Jumalat selle Triduumi ajal ja pöördume selle palvega Isa, Poja ja Püha Vaimu poole. *Sinu päralt on au, kiitus ja ülistus, me täname sind igavesti, oo pühim Kolmainsus.* Ja lauldes, *Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus exercituum* ...Püha, püha, püha on Issand, Taevavägede Jumal, ühineme me taevaliku lauluga. Taevas ja maa on täis sinu kirkust.

See ei ole juhuslik, et Kirik juba kirikuaasta alguses meid Püha Kolmainsuse poole vaatama ja teda kiitma kutsub. See peaks olema inimese eesmärgiks juba siin maapeal, sest meid on loodud selleks, et võiksime Jumala ära tunda, teda armastada ja seejärel teda igavesti nautida. Seda peaksime ka oma tuttavatele meelde tuletama. Oma jutluses *Tee pühadusele* näitas püha Josemaria nagu marsruuti, mille kaudu on võimalik selle õnneliku eesmärgini jõuda. Lisaks soovitusetele, et Kristlase teekond, mis Jeesuse juurde viib, algab alati usaldusliku Maarjaga suhtlemisega, õpetab ta meile, kuidas on võimalik erinevates elu situatsioonides Kristusega ühenduses olla, saades lõpus temaga Ristil üheks.

”Süda ei saa siis enam teisiti”, kirjutab meie Asutaja, ”kui igat kolme jumalikku persooni tunda ja paluda. See on hinge jaoks uus

avastus üleloomulikus elus, nii nagu väike laps iga päevaga enam ja enam maailma avastab. Hingel on armastav kahekõne Jumal Isa, Poja ja Püha Vaimuga, ning ta annab ennast meelsasti eluandva Trööstija mõju alla, kes täielikult, ilma meie teeneteta meisse aseme rajab ning üleloomulikke armuande ja voorusi kingib.”[2]

Kõik me saame juba nüüd käia seda teed Jumala ühtsuse poole, mis on – ma ütlen veelkord - nagu lõpliku, Jumalaga Taevas ühinemise eelmaitse. Selleks peaksime ainult tavalistele ja erakordsetele igapäevasündmustele üleloomuliku mõtte andma, see tähendab, Jumalat otsima ja teda leidma. Püha Josemaria ütleb: ”Ma ei mõtle siin nii palju erakorralisi sündmusi, vaid rohkem just neid tavalisi, mida igapäevaelu ette toob. Just need teevad hingele palju head: armastuse hullus, mis ilma skandaalita, ilma

liialdusteta, õpetab meid kannatama ja elama, sest Jumal kingib meile selleks arukuse. Milline vaikus, milline rahu saabub siis, kui käime mööda kitsast rada, mis elule viib.”[3]

Marsruut on perfektselt koostatud: *per crucem ad lucem!* Kui me truult armu õhutustele reageerime, siis viib Kristusega ühinemine meid otsejoones Pühima Kolmainsuse juurde. Selle armu saame me eelkõige Sakramentide abil, eelkõige Pihi ja Armulaua kaudu. ” Kui hea oli Kristus, et ta Kirikule Sakramendid kinkis! – Need on ravimiks igas hädas. – Austa neid ning ole Issandale ja oma Kirikule ülimalt tänulik.[4]

Näidakem Jumalale iga päev, kui tänulikud me oleme, et meil on need vahendid, mis aitavad meie Jumalaga suhtlemist üha armastusväärsemaks muuta. Püha Josemaria ütles nende

kohta, et need on "Sõna
Lihakssaamise jäljed" [5] ja kutsus
alatasa oma samme nendesse
jälgedesse seadma.

Seoses Kristuse Ihu ja Vere Pühaga,
7.juunil – või vastavalt mõnedes
maades sellele järgneval pühapäeval
– tahaksin ma lühidalt
Altarisakramendist rääkida, mis on
samaaegselt kokkuvõtte Jumala abist
ja teeviit meie maisel teekonnal.
Liturgia väljendab seda sekventsis:
Ecce panis angelorum, / factus cibus
viatorum: / vere panis filiorum, / non
mittendus canibus [6] Vaata inglite
leiba, mis on saanud toiduks
rändajatele! See on lastele tõeliseks
eluleivaks, mida ei või visata
koertele!...Pärast Missa pühitsemist
jääb see Tabernaaklisse. "Jeesus
Armulauas on kindel tunnistus tema
kohalolekust meie hinges. Tema
võimu pant, mille maailm saab, ravi
pant, mis on abi, et inimkond
aegade lõpul igavesti Taevase Isa

majas koos pühima Kolmainsuse, ühe Jumalaga elaks. Kui me Jeesusesse usume, kui usume, et Jeesus leiva ja veini kujul tõeliselt meie keskel viibib, muutub meie usk kindlamaks".[7]

Üritagem järgnevatel päevadel palju Jeesuse ümber tiirelda. Osalegem Kõigepühima esitlemistel, pühima Ihu protsessioonides ja teistes Euhharistia harduse avaldustes, viibigem seal isiklikult, sooviga ülistada Jeesust Pühas Hostias, teda tänades ning soovides kahetseda patte, millega me teda solvasime ja heastada need solvangud, mis on langenud osaks Pühimale Sakramendile. Ammutagem eriliselt energiat ka Jeesuse Pühima Südame Pühast, 15. juunil, pugegem sellese südamesse, mis Ristil olles mõõgaga läbi torgati, selleks, et näidata tema armastuse suurust meie igaühe vastu. Loomulikult pöödugem ka Maarja armastusväärse südame

poole, mis on kindle tee: *iter para tutum!*

Kogu juunikuu on täis Opus Dei ajaloo tähtsaid sündmusi: esimeste preestrite pühitsemine 25.juunil 1944; meie Isa saabumine Rooma 23.juunil 1946; Opus Dei vaimsuse ja normide lõplik aprobatsioon Püha Tooli poolt 16. juunil 1950. Eriline tähtpäev on aga püha Josemaria siirdumine taevalisele isamaale 26. juunil 1975. aastal. Ma võin teile kinnitada, et meie Asutaja soovis kuni viimse päevani suure hardusega Tabernaakli ette põlvili laskuda ja ta ka tegi seda alati. Sel 26. juunil ei suutnud ta seda füüsiliselt enam sooritada, kuid vaatamata sellele kummardas ta sügavalt ja palvetas ta Pühima Altarisakramendi ees, kui ta Castelgandolfost naasis. Kas ka meie teeme samamoodi? Kas meil on vajadus Kõigepühamat tervitada, kui me kirikusse või

kabelisse siseneme, milles teda säilitatakse?

Püha Josemaria pidupäeva tähistades, palume tema eestkostet kõigi Opus Dei inimeste eest – preestrite ja ilmikute eest – et kõigis kasvaks soov pühaduse ja apostolaadi järele. Sedasama teeme ka sõprade ja kaastöötajate eest, kes Opus Dei vaimsest rikkusest osa saavad. Palvetagem ka apostoolse töö levimise eest, sest meid oodatakse nii paljudes paikades. See tähendab, Jumalat paluda, et ta paljudele meestele ja naistele armu kingiks, suuremeelselt neile osutatud kutsele vastata ja maailma jumalikke teid avada.

Ma võin teile rõõmuga teatada, et olen väga rahul oma pastoraalreisiga Bratislavasse, kus viibisin mõned nädalad tagasi. Mul oli võimalus Tsehhi ja Slovakkia Opus Dei apostoolse töö arengut lausa käega

katsuda. Olin kõigiga väga tihedas läbikäimises.

Meie palvetes olgu erilisel kohal palved Paavsti ja tema kaastöötajate eest Kiriku juhtimisel ning kõigi hingekarjaste, piiskoppide ja preestrite eest kogu maailmas. Peetruse ja Pauluse Suurpüha aitab neid intentsioone paremini silmas pidada. Meie Isa soovis, et me Peetruse järglast üksi ei jäta. Loodetavasti võib ta ennast meie hoolde usaldada.

Enne lõpetamist tahaksin teile öelda, et minu sünnipäev on 14. juunil. Eelkõige palun, et te palvetaksite minu eest, sest ma vajan seda!

Juba mitu kuud meenutan ma püha Josemaria 70. sünnipäeva pidustusi. Meie isa palus tol korral armu, et olla palveinimene, kuigi oli juba nagunii nii sügavalt Jumalasse süvenenud, et ta niiöelda lakkamatult temaga rääkis. Seepärast ütles ta 8. jaanuaril

1972 oma tütarde väiksele grupile: ”See on minu kavatsus sünnipäeva eelõhtul, kui ma seitse aastat vanaks saan: tahaksin olla palvehing, kes lakkamatult palvetab; tahaksin olla alati väljasirutatud kätega, nagu püha Missa ajal. Ka teil peaks tekkima selline kavatsus, sest siis oleksite te alati heas tujus, rõõmsad ja tegusad.”[8]

Mõnel teisel korral palus ta Jumalalt sedasama armu teiste sõnadega. Ma mäletan konkreetset ühte aastaalguse toosti, just enne tema sünnipäeva, kui ta oma Peanõukogu poegadega koos oli: ”Kõigi teiste jaoks rõõm, aga minule hingepiin:”[9] Seepärast palun ma teid, et te ei unustaks seda, oma Isa tema sünnipäeval – ja õigupoolest mitte ühelgi päeval -, et ta kahetsusega, põlvitades kasvava peenetundelisusega Jumalale seda anda oskaks, mida viimane temalt iga päev ootab. Ja kuna kahetsus ja

rõõm on Püha Vaimu viljad,
palugem, et ta teeks mind
palvehingeks, kes on Trööstija
sisendustele kuulekas ja need ellu
viib. Sedasama soovin ma kõigile,
igauhele teist: olgem palveinimesed,
mehed ja naised, kes armastavad
suretamist ja patukahetsust, kes teisi
teenivad, kes apostolaati teevad. Ja
kõike seda tavalises elus ning kui
peaks tekkima vastav olukord, siis ka
erakorralistel hetkedel.

Ma mäletan hästi, kuidas armas Don
Alvaro oma 80.ndat sünnipäeva ette
valmistas. Mulle jäi väga südamesse
see viis, kuidas selle pidupäeva
Missat pühitsedes sügava tundega
tänu ja kahetsusest, palvest ja abist
rääkis. Neid sõnu kordas ta alati: *Ma
tänan, anna mulle andeks, aita mind
veel rohkem*. Püüan seda sageli öelda
ja soovitan ka teil samamoodi teha.
kui te tahate, sest see kingib teile
rahu ja kirkuse.

Kaks kuud tagasi, kui Benediktus XVI. 85 – aastaseks sai, lausus ta sõnad, mis läksid mulle väga südamesse. Püha Isa ütles: ”Ma seisan oma elutee viimasel teelõigul ja ma ei tea, mis mid ees ootab. Aga ma tean, et Jumala valgus on siin, et ta on üles tõusnud, et tema valgus on tugevam kõigist pimedustest; et Jumala headus on suurem, kui kõik selle maailma kurjused. See teadmine aitab mul edasi minna. See aitab meid edasi minna ning tänan nüüd kogu südamest kõiki neid, kes ikka ja jälle oma usu läbi Jumalale ”Jah” ütlevad ja ka mulle kindlust annavad.”[10]

Palun teid veelkord, et te mind oma palvetega toetaksite. Mõelge, kuidas püha Josemaria sageli rääkis, et me üksteist vajame. ”Mu lapsed” – ja see puudutab meid kõiki – ”ma loodan, et te olete nagu ühtsuse ferment, kus iganes te ka ei oleks, kus iganes te ka ei töötaks, kus iganes te ei puhkaks.”

Palugem Püha Vaimu, et see ühtsus
ikka tugevneks – meie palvete ja
ohverduste, meie töö ja puhkuse
kaudu, meie tavalise elu kaudu,
tervise ja haiguse kaudu, lühidalt
öeldes igal hetkel, *semper in laetitia!*
14. juunit silmas pidades ma loodan
teie abile, et võiksin Jumala ees
öelda: ma toon sinu ette oma tütarde
ja poegade ja paljude teiste inimeste
palved.

Tagasi tulles 26. juuni juurde, tahan
ma korrata, et meie isa palve oli
”Armastage üksteist”. Õigupoolest
tuletas ta meelde *Mandatum Novum*
’it [11] , mida Jeesus nii tungivalt
omadele ning samaaegselt meile
kõigile vahendas.

Kogu oma armastusega ma õnnistan
teid

teie Isa

+ Javier

Rooma, 1. juuni 2012

[1] Ap 1, 14.

[2] Püha Josemaría, *Jumala sõbrad*, n. 306.

[3] *Sama*, n. 307.

[4] Püha Josemaría, *Tee* , n. 521.

[5] Püha Josemaría, *Vestlused s* , n. 115.

[6] Rooma Missale, Corpus Christi Püha, Sekvents *Lauda, Sion*. [7] Püha Josemaría, *Kristus möödub*, n. 153.

[8] Püha Josemaría, Jutluse märkmed, 8-I-1972.

[9] Püha Josemaría, Sõnad algava aasta puhul, 1-I-1974.

[10] Benedicto XVI , Jutlus tema 85. sünnipäeva Missal, 16-IV-2012.

[11] . *Jh* 13, 34.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/et-ee/article/prelaadi-
kiri-juuni-2012/](https://dev.opusdei.org/et-ee/article/prelaadikiri-juuni-2012/) (09.08.2025)